

lig: Sammet af et tilstrækkelig fast finantfielt Grundlag, Sammet af Overensstemmelse med den nuværende Regjering og Omset om en samtidig Afgjørelse af Overtagelsen af de private Baner — naar man kun vil holde sig til disse tre Tilbagevinsningsgrunde, jeg maatte maasse hellere kalde dem Afvisningsgrunde, forekommer det mig at være fuldt berettiget at sige, at der i Vedtagelsen af Tilbagevinsningen til Udvalget paa den Begrundelse, den ærede Forslagsstiller har givet, i Virkeligheden ligger ganske det Samme som det, der blev udtalt af min Kollega igaar, nemlig en Udtalelse fra dette Thing af, at det ikke alene opgiver Gjennemførelse af Sagen i denne Samling, men at det overhoved ikke ønsker at komme ind paa denne Vej. Derksom Meningen i Virkeligheden kun var den, at man ønskede Sagen yderligere oplyst, og at man derefter vilde gaa videre, vilde jo Veien have været en hel anden. Derksom Meningen kun var den, at man ikke nu vilde binde sig ved en Afstemning, derksom man ønskede Sagen fremmet enten i det Omfang, Udvalgets Flertal har budt, eller i det mindre Omfang, Regjeringen har budt, men at man kun ikke vilde binde sig, fordi man ikke saae, at navnlig det første er tilstrækkeligt oplyst, forekommer det mig, at denne Tanke ikke maatte have fundet sit Udtryk i et Forslag om Sagens Tilbagevinsning til et Udvalg, der har arbejdet i fire Maaneder, der har gjort, hvad det formaade, for at søge Sagen oplyst, og som har naaet et Resultat, men Tanken maatte da have fundet sit Udtryk gennem en motiveret Dagsorden, som opfordrede Regjeringen til at tage Sagen i sin Haand i det større Omfang, og derefter i en kommende Samling forelægge den igen. Jeg kan ikke se rettere, end at Vedtagelsen af Sagens Tilbagevinsning til Udvalget med den Begrundelse, den ærede Forslagsstiller har givet, i Virkeligheden er en Udtalelse fra dette Things Flertals Side om, at det ønsker, at Jernbanesagen skal hvile, ikke blot, at den ikke skal vedtages i denne Samling, men at den overhoved skal hvile. Jeg tror, at man med Hensyn til den rette Forstaaelse af et Forslag er berettiget og forpligtet til at holde sig til den Motivering, som selve Forslagsstilleren har givet, og at de Udtalelser, der fremkomme fra andre ærede Medlemmer i Salen, som slutte sig til Forslaget, snart af een Grund og snart af en anden, Intet betyde i saa Henseende. Et Forslag af den Art er ganske det samme, som en motiveret Dagsorden, kun med den Forskel, at den ikke har foreligget trykt. — Den ærede Forslagsstiller, hvis Mangel paa Tillid til og Overensstemmelse med den nuværende Regjering, som hyppig træder frem, og paa en Maade, som jeg i høj Grad beklager, udtalte dog ogsaa paa et Punkt en Tillid til Regjeringen, som jeg kun kan være ham takskyldig for. En af Grundene for ham til ikke nu at ville eller kunne gaa ind paa

det af Udvalget foreslaede, var den, at Forslaget ikke var fremkommet fra Regjeringen og ledt af de bedre Oplysninger, som en Regjering i Reglen skaffer tilveie, i Sammenligning med, hvad et Udvalg er i Stand til. Jeg kan ikke se rettere, end at der i Virkeligheden laa en Udtalelse af en Tillid til Regjeringen, hvilket var noget for mig saameget mere Overraskende, sammenholdt med det andet Motiv til Sagens Afvisning, som var Mistillid til Regjeringen. — Det er jo ikke min Sag at vorge for det ærede Udvalg. Men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at derjom Udvalget skulde have fuldstgjort det Forlangende til et Udvalgs Arbejde, som blev fremsat af det ærede Medlem for Rolding (Berg), der sidst havde Ordet, nemlig det, særligt at undersøge saa at sige alle de forskellige Jernbanetanker, som have faaet deres Udtryk i Løbet af det sidste Aar, vilde Udvalgets Arbejde i Virkeligheden blive fuldstændig uoverkommelig. Et Arbejde som det, at skulle levere en samlet Fremstilling af og en begrundet Sammenligning mellem disse Forslag, vilde være noget svært at overkomme for Administrationen med alle de Midler, som faa til dens Raadighed, men jeg tror rigtignok, det vilde være fuldstændigt umuligt at overkomme for noget Udvalg, hvor lang Tid man end gav det. Det forekommer mig altsaa ikke, at man med Rette kan bebrejde det ærede Udvalg, at det ikke under sine Undersøgelser har inddraget hele denne lange Række af forskellige Jernbaneforslag, som paa en eller anden Maade i Løbet af de senere Aar ere komne til dette Things Kundskab, eller som endog ere bleone videre fremmede og have faaet deres Udtryk i Vedtagelsen af dette Thing. — Det, der nærmest foranledigede mig til at tage Ordet, var selvsjælgelig den finantielle Betragtning, der kom frem fra den ærede Forslagsstiller's Side, tilligemed den Udtalelse af den ærede Forslagsstiller, at Uoverensstemmelsen med Regjeringen skulde gjøre det utilstedeligt at vedtage et Forslag, som vel at mærke ikke er Regjeringens, men som egentlig kan siges at være dette Things Udvalgs Forslag, fordi det ikke mødte Modstand hos Regjeringen. Jeg kan imidlertid ikke negte, at jeg, foruden den Interesse, som jeg nødvendigvis som Finansminister maa have i Afgjørelsen af finantielle Spørgsmaal, og foruden den Interesse, jeg maa have i enhver begrundet Udtalelse, der fremkommer om Regjeringens Stilling overhoved, desuden har bearet en hel Del af min gamle Interesse for Jernbaner, og for saa vidt som denne Interesse skulde have foranlediget mig til i mine Udtalelser nu at komme noget ud over det, som egentlig vedkommer mig som Finansminister og som Conseilpræsident, haaber jeg, at det ærede Thing af Hensyn til mit gamle Forhold lige over for Jernbanespørgsmaal vil tilgive mig dette, ligesom jeg ogsaa haaber, at min ærede Kollega ikke vil tage mig